

Europeiska unionens officiella tidning

L 203



Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

9 juni 2021

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/923 av den 25 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn som fastställer kriterier för att identifiera ledningsansvar och kontrollfunktioner, väsentliga affärsenheter och betydande inverkan på en berörd affärsenhets riskprofil samt fastställer kriterier för att identifiera anställda eller kategorier av personal vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de anställda eller kategorier av personal som avses i artikel 92.3 i det direktivet ⁽¹⁾ 1

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2021/924 av den 3 juni 2021 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella kakaoorganisationens råd vad gäller förlängningen av 2010 års internationella kakaoavtal 8
- ★ Rådets beslut (EU) 2021/925 av den 7 juni 2021 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas världsforum för harmonisering av fordonsföreskrifter vad gäller förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 13, 13-H, 24, 30, 41, 49, 79, 83, 95, 101, 124, 129, 134, 137 och 157 samt förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 4 och 9 10
- ★ Rådets beslut (EU) 2021/926 av den 7 juni 2021 om de ståndpunkter som ska intas på Europeiska unionens vägnar i skriftliga förfaranden mellan parterna i konsensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter och parterna i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter till civila flygplan beträffande Förenade kungarikets begäranden om att få bli part i överenskommelserna 12

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/927 av den 31 maj 2021 om fastställande av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn för justering av antalet gratis tilldelade utsläppsrätter för perioden 2021–2025 [<i>delgivet med nr C(2021) 3745</i>] ⁽¹⁾	14
★ Beslut (EU) 2021/928 av Företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 2 juni 2021 om utnämning av en domare i tribunalen	16

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/923

av den 25 mars 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn som fastställer kriterier för att identifiera ledningsansvar och kontrollfunktioner, väsentliga affärsenheter och betydande inverkan på en berörd affärsenhets riskprofil samt fastställer kriterier för att identifiera anställda eller kategorier av personal vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de anställda eller kategorier av personal som avses i artikel 92.3 i det direktivet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 94.2, och

av följande skäl:

- (1) Inte bara den yrkesutövning som bedrivs av de anställda som avses i artikel 92.3 a, b och c i direktiv 2013/36/EU kan ha en väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil, utan även andra anställdas yrkesutövning. Detta kommer särskilt att vara fallet när sådana anställda har ledningsansvar för väsentliga affärsenheter eller för kontrollfunktioner, eftersom de kan fatta strategiska eller andra grundläggande beslut som påverkar affärsverksamheten eller den kontrollram som tillämpas. Sådana kontrollfunktioner omfattar vanligtvis riskhantering, regelefterlevnad och internrevision. Risker som tagits av väsentliga affärsenheter och hur dessa enheter förvaltas är de viktigaste faktorerna för institutets riskprofil.
- (2) Det är därför nödvändigt att fastställa kriterier för att identifiera andra anställda än de anställda som avses i artikel 92.3 a, b och c i direktiv 2013/36/EU vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil. Dessa kriterier bör ta hänsyn till sådana anställdas befogenheter och ansvarsområden, institutets riskprofil och resultatindikatorer, institutets interna organisation samt det berörda institutets art, omfattning och komplexitet. Dessa kriterier bör också göra det möjligt för instituten att i sin ersättningspolicy införa lämpliga incitament för att säkerställa att de berörda anställda agerar aktsamt när de utför sina uppgifter. Slutligen bör dessa kriterier återspegla risknivån för olika verksamheter inom institutet.
- (3) Vissa anställda ansvarar för att tillhandahålla internt stöd som är avgörande för ett instituts affärsverksamhet. Dessa anställdas åtgärder och beslut kan också ha en väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil, eftersom deras åtgärder och beslut kan utsätta institutet för väsentliga operativa och andra risker.
- (4) Kreditrisker och marknadsrisker tas vanligtvis för att öka affärsvolymen. Beroende på belopp och risk kan sådan affärsverksamhet ha en väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil. Det är därför lämpligt att använda kriterier som bygger på begränsningar av befogenheter för att identifiera anställda vars yrkesutövning kan ha en väsentlig inverkan

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

på ett instituts riskprofil. Dessa kriterier bör beräknas minst en gång per år på grundval av kapitaluppgifter och metoder som används för regleringsändamål. En minimitröskel för kreditrisker bör dock tillämpas för att säkerställa en proportionell tillämpning av kriterierna inom små institut.

- (5) Kriterierna för att identifiera anställda vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil bör också beakta det faktum att kraven som gäller handelslagret kan frångås för vissa institut i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽²⁾, och att gränserna i den förordningen fastställs på olika sätt för institut med hjälp av olika metoder för beräkningen av kapitalkraven.
- (6) Lämpliga kvalitativa kriterier bör säkerställa att anställda som ansvarar för personalgrupper vars åtgärder kan ha väsentlig inverkan på institutets riskprofil identifieras som anställda med en väsentlig inverkan på institutets riskprofil. Detta omfattar även situationer där yrkesutövning av enskilda anställda under den ansvariga personens ledning i sig inte har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil men där den totala omfattningen av deras yrkesutövning skulle kunna få en sådan inverkan.
- (7) Den totala ersättning som utgår till en anställd beror generellt sett på hur den anställde har bidragit till att institutets verksamhetsmål uppnåts. Ersättningen beror således på den anställdes ansvar, arbetsuppgifter, färdigheter och kompetens, och på vilka resultat som den anställde och institutet har uppnått. Om en anställds totala ersättning överstiger en viss tröskel är det rimligt att anta att detta är kopplat till den anställdes bidrag till institutets verksamhetsmål och således till den inverkan som den anställdes yrkesutövning har på institutets riskprofil. Det är därför lämpligt att använda kvantitativa kriterier kopplade till den totala ersättningen till en anställd, både i absoluta tal och i förhållande till andra anställda inom samma institut, för att avgöra om den anställdes yrkesutövning skulle kunna ha en väsentlig inverkan på institutets riskprofil.
- (8) Det bör fastställas klara och tydliga tröskelvärden för att identifiera anställda vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil. Institutet bör förväntas tillämpa de kvantitativa kriterierna inom rimlig tid. Kvantitativa kriterier bör följa utvecklingen av ersättning för att vara realistiska. En första metod för att följa en sådan utveckling är att grunda dessa kriterier på den totala ersättning som beviljats under det föregående resultatåret, vilket inbegriper den fasta ersättning som betalats för det resultatåret, och den rörliga ersättning som beviljats under det resultatåret. En andra metod för att följa denna utveckling är att basera dessa kriterier på den totala ersättning som beviljats för det föregående resultatåret, vilket inbegriper den fasta ersättning som betalats för det resultatåret och den rörliga ersättning som beviljats under det innevarande resultatåret för det föregående budgetåret. Den andra metoden möjliggör en bättre anpassning av identifieringsprocessen till den faktiska ersättning som beviljas för en resultatperiod, men kan endast tillämpas om det fortfarande är möjligt att i god tid få en beräkning till stånd för tillämpningen av de av de kvantitativa kriterierna. I de fall där en sådan beräkning inte längre är möjlig bör den första metoden användas. Enligt båda metoderna kan den rörliga ersättningen omfatta belopp som tilldelas på grundval av resultatperioder som är längre än ett år, beroende på de prestationskriterier som institutet använder.
- (9) I artikel 92.3 i direktiv 2013/36/EU fastställs ett kvantitativt tröskelvärde på 500 000 euro i kombination med den genomsnittliga ersättningen till medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning för att identifiera personal vars yrkesutövning kan ha en väsentlig inverkan på riskprofilen för en väsentlig affärsenhet. Ersättning över detta kvantitativa tröskelvärde eller som uppgår till en av de högsta ersättningarna inom institutet skapar således en stark presumtion för att den yrkesutövning som bedrivs av anställda som erhåller sådan ersättning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil, i vilket fall mer tillsynsgranskning bör tillämpas för att fastställa huruvida sådana anställdas yrkesverksamhet har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1)

- (10) Anställda bör inte omfattas av artikel 94 i direktiv 2013/36/EU om instituten på grundval av ytterligare objektiva kriterier fastställer att anställdas yrkesutövning i själva verket inte har någon väsentlig inverkan på institutets riskprofil, med beaktande av alla de risker som institutet är exponerat eller kan exponeras för. För att säkerställa en effektiv och konsekvent tillämpning av dessa objektiva kriterier bör det först krävas godkännande av de behöriga myndigheterna för att de högst avlönade anställda som identifierats enligt de kvantitativa kriterierna ska kunna undantas. För anställda vars ersättning är minst 1 000 000 euro (höginkomsttagare) bör de behöriga myndigheterna informera EBA innan de godkänner undantag så att EBA kan bedöma om dessa kriterier tillämpas enhetligt.
- (11) För att behöriga myndigheter och revisorer ska kunna granska de bedömningar som instituten gör för att identifiera anställda vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutens riskprofiler, är det viktigt att instituten dokumenterar de bedömningar som gjorts och deras resultat, inbegripet anställda som har identifierats enligt kriterier baserade på deras totala ersättning men vars yrkesutövning bedöms sakna väsentlig inverkan på institutets riskprofil.
- (12) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 604/2014 ⁽³⁾ bör upphöra att gälla. Värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 bör dock inte bära omotiverade kostnader när de följer denna förordning. Delegerad förordning (EU) nr 604/2014 bör därför fortsätta att tillämpas på sådana företag till och med den 26 juni 2021, den dag då medlemsstaterna måste anta och offentliggöra åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ⁽⁴⁾.
- (13) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som EBA har överlämnat till kommissionen.
- (14) EBA har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning grundar sig på, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna och begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) **ledningsansvar**: en situation där en anställd
- a) leder en affärsenhet eller en kontrollfunktion och är direkt ansvarig inför ledningsorganet som helhet eller inför en medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen,
 - b) leder en av de funktioner som anges i artikel 5 a,
 - c) leder en underställd affärsenhet eller en underställd kontrollfunktion i ett stort institut i enlighet med definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och rapporterar till en anställd som har det ansvar som avses i led a.
- 2) **kontrollfunktion**: en funktion som är oberoende av de affärsenheter som den kontrollerar och som ansvarar för att tillhandahålla en objektiv bedömning av institutets risker och att se över och rapportera om dessa, inbegripet men inte begränsat till riskhanteringsfunktionen, funktionen för regel efterlevnad samt internrevisionsfunktionen.

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 604/2014 av den 4 mars 2014 som kompletterar Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn avseende kvalitativa och kvantitativa kriterier för att fastställa personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil (EUT L 167, 6.6.2014, s. 30)

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- 3) *väsentlig affärsenhet*: en affärsenhet enligt definitionen i artikel 142.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013 som uppfyller något av följande kriterier:
- a) Den har allokerat internt kapital som motsvarar minst 2 % av institutets interna kapital som avses i artikel 73 i direktiv 2013/36/EU eller bedöms på annat sätt ha en väsentlig inverkan på institutets interna kapital.
 - b) Den verkar inom ett kärnaffärsområde enligt definitionen i artikel 2.1.36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁶⁾.

Artikel 2

Tillämpning av kriterierna

1. Om denna förordning tillämpas på individuell nivå i enlighet med artikel 109.1 i direktiv 2013/36/EU ska uppfyllandet av kriterierna i artiklarna 3–6 i denna förordning bedömas mot institutets individuella riskprofil.
2. Om denna förordning tillämpas på grupp nivå eller undergruppsnivå i enlighet med artikel 109.2–109.6 i direktiv 2013/36/EU, ska uppfyllandet av kriterierna i artiklarna 3–6 i denna förordning bedömas mot riskprofilen för det berörda moderinstitutet, det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget på grupp nivå eller undergruppsnivå.
3. Om artikel 6.1 a tillämpas individuellt ska den ersättning som betalas ut av institutet beaktas. Om artikel 6.1 a tillämpas på grupp nivå eller undergruppsnivå ska det konsoliderande institutet beakta den ersättning som beviljas av en enhet som omfattas av konsolideringen.
4. Artikel 6.1 b ska endast tillämpas individuellt.

Artikel 3

Kriterier för att avgöra om anställdas yrkesutövning har en betydande inverkan på den berörda väsentliga affärsenhetens riskprofil enligt vad som avses i artikel 94.2 b i direktiv 2013/36/EU

Instituten ska inom ramen för sin ersättningspolicy tillämpa samtliga följande kriterier för att avgöra om personalens yrkesutövning har en betydande inverkan på en väsentlig affärsenhetens riskprofil:

- a) Den väsentliga affärsenhetens riskprofil.
- b) Fördelningen av internt kapital för att täcka arten och nivån på riskerna, enligt vad som avses i artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.
- c) Den väsentliga affärsenhetens riskgränser.
- d) De risk- och resultatindikatorer som institutet använder för att identifiera, hantera och övervaka den väsentliga affärsenhetens risker i enlighet med artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.
- e) De prestationskriterier som fastställts av institutet i enlighet med artikel 94.1 a och b i direktiv 2013/36/EU.
- f) Uppgifter och befogenheter för anställda eller personalkategorier i den berörda väsentliga affärsenheten.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)

Artikel 4

Anställda eller personalkategorier vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de anställda som avses i artikel 92.3 i direktiv 2013/36/EU

Instituten ska identifiera anställda eller kategorier av personal vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de anställda som avses i artikel 92.3 i direktiv 2013/36/EU, om dessa anställda eller personalkategorier uppfyller något av de kvalitativa eller kvantitativa kriterier som fastställs i artikel 5 eller 6 i denna förordning.

Artikel 5

Kvalitativa kriterier

Utöver de anställda som identifieras enligt kriterierna i artikel 92.3 a, b och c i direktiv 2013/36/EU ska anställda anses ha en väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil om ett eller flera av följande kvalitativa kriterier är uppfyllda:

- a) Den anställda har ledningsansvar för
 - i) rättsliga frågor,
 - ii) sundheten i redovisningsprinciper och redovisningsförfaranden,
 - iii) finansiering, inbegripet beskattning och budgetering,
 - iv) utförande av ekonomisk analys,
 - v) förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - vi) personalresurser,
 - vii) utveckling och genomförande av ersättningspolicyn,
 - viii) informationsteknik,
 - ix) informationssäkerhet,
 - x) utkontraktering av avgörande eller viktiga operativa funktioner enligt vad som avses i artikel 30.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 ⁽⁷⁾.
- b) Den anställda har ledningsansvar för någon av de riskkategorier som anges i artiklarna 79–87 i direktiv 2013/36/EU eller är röstberättigad medlem av en kommitté som ansvarar för hanteringen av någon av de riskkategorier som anges i dessa artiklar.
- c) Det handlar om exponeringar för kreditrisk med en nominell storlek per transaktion, som utgör 0,5 % av institutets kärnprimärkapital och uppgår till minst 5 miljoner euro och den anställda uppfyller minst ett av följande kriterier:
 - i) Den anställda har befogenhet att fatta, godkänna eller inge veto mot ett beslut om sådana exponeringar för kreditrisk.
 - ii) Den anställda är en röstberättigad medlem i en kommitté som har befogenhet att fatta de beslut som avses i led i i detta led c.
- d) Det handlar om ett institut för vilket det undantag för mindre verksamhet i handelslagret som avses i artikel 94 i förordning (EU) nr 575/2013 inte gäller och den anställda uppfyller ett av följande kriterier:
 - i) Den anställda har befogenhet att fatta, godkänna eller inge veto mot ett beslut om transaktioner i handelslagret som sammantaget uppfyller ett av följande tröskelvärden:
 - Om standardmetoden används, ett kapitalbaskrav för marknadsrisker som utgör 0,5 % eller mer av institutets kärnprimärkapital.
 - Om ett internt modellbaserat förfarande har godkänts i tillsynssyfte, minst 5 % av institutets interna Value-at-Risk-(VaR)-begränsning för handelslagrets exponeringar vid ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

⁽⁷⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 87, 31.3.2017, s. 1).

- ii) Den anställda är en röstberättigad medlem i en kommitté som har befogenhet att fatta de beslut som avses i led i i detta led.
- e) Den anställda leder en grupp av anställda som har enskilda befogenheter att få institutet att förbinda sig till transaktioner och något av följande villkor är uppfyllt:
 - i) Summan av dessa befogenheter är lika med eller överskrider det tröskelvärde som avses i led c i eller i led d i, första strecksatsen.
 - ii) Om dessa befogenheter, i fall då ett internt modellbaserat förfarande har godkänts i tillsynssyfte, uppgår till minst 5 % av institutets interna VaR-begränsning för handelslagrets exponeringar vid ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall. Om institutet inte beräknar VaR för den enskilde anställda ska VaR-gränserna för personal under den anställdes ledning summeras.
- f) Den anställda uppfyller något av följande kriterier när det gäller beslut om att godkänna eller inge veto mot införandet av nya produkter:
 - i) Den anställda har befogenhet att fatta sådana beslut.
 - ii) Den anställda är en röstberättigad medlem i en kommitté som har befogenhet att fatta sådana beslut.

Artikel 6

Kvantitativa kriterier

1. Utöver de anställda som identifieras enligt kriterierna som anges i artikel 92.3 a, b och c i direktiv 2013/36/EU ska anställda anses ha en väsentlig inverkan på ett instituts riskprofil om något av följande kvantitativa kriterier uppfylls:
 - a) Den anställda, inbegripet anställda som avses i artikel 92.3 c i direktiv 2013/36/EU, har fått en sammanlagd ersättning som uppgår till minst 750 000 euro under eller för det föregående budgetåret.
 - b) Om institutet har mer än 1 000 anställda, ingår den anställda bland de 0,3 % av personalen, avrundat till närmast högre heltal, som inom institutet har tilldelats den högsta totala ersättningen under eller för det föregående budgetåret på individuell basis.
2. Det kriterium som anges i punkt 1 ska inte tillämpas om institutet fastställt att den anställdes yrkesutövning inte har någon väsentlig inverkan på institutets riskprofil eftersom den anställda eller den personalkategori som den anställda tillhör uppfyller något av följande villkor:
 - a) Den anställda eller personalkategorin bedriver yrkesutövning och har befogenheter endast i en affärsenhet som inte är en väsentlig affärsenhet.
 - b) Den anställdes eller personalkategoriens yrkesutövning har ingen betydande inverkan på riskprofilen för en väsentlig affärsenhet med beaktande av de kriterier som anges i artikel 3.
3. Ett instituts tillämpning av punkt 2 ska godkännas på förhand av den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över institutet. Den behöriga myndigheten ska endast ge förhandsgodkännande om institutet kan visa att ett av villkoren i punkt 2 är uppfyllt.
4. Om en anställd har erhållit en total ersättning på minst 1 000 000 euro under eller för det föregående budgetåret ska den behöriga myndigheten endast i undantagsfall ge förhandsgodkännande i enlighet med punkt 3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna punkt ska den behöriga myndigheten informera EBA innan den ger sitt godkännande vad gäller en sådan anställd.

Institutet ska visa att ett undantagsfall föreligger och den behöriga myndigheten ska bedöma detta. Undantagsfallet ska vara en situation som är ovanlig och mycket sällsynt eller långt utöver det vanliga. Undantagsfallet ska avse den anställda.

*Artikel 7***Beräkning av den genomsnittliga ersättningen till medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning och av rörlig ersättning som tilldelats**

1. Den genomsnittliga totala ersättningen till alla medlemmar i ledningsorganet och i den verkställande ledningen ska beräknas genom att beakta den totala summan av den fasta och rörliga ersättningen till alla medlemmar som tillhör ledningsorganet i dess ledningsfunktion och tillsynsfunktion samt till all personal som tillhör den verkställande ledningen i enlighet med definitionen i artikel 3.1.9 i direktiv 2013/36/EU.
2. Vid tillämpning av denna förordning ska rörlig ersättning som tilldelats men ännu inte betalats ut värderas vid datumet för tilldelning utan hänsyn till tillämpningen av den diskonteringssats som avses i artikel 94.1 g iii i direktiv 2013/36/EU eller minskningar av utbetalningarna genom återkrav (clawback), straffpremier (malus) eller liknade.
3. Alla belopp av den rörliga och den fasta ersättningen ska beräknas brutto och på heltidsbasis.
4. Institutens ersättningspolicy ska ange referensåret för den rörliga ersättning som de tar hänsyn till vid beräkningen av den totala ersättningen. Referensåret ska vara antingen året före det budgetår då den rörliga ersättningen beviljas eller året före det budgetår för vilket den rörliga ersättningen beviljas.

*Artikel 8***Upphävande av delegerade förordning (EU) nr 604/2014**

Delegerad förordning (EU) nr 604/2014 ska upphöra att gälla. Den delegerade förordningen ska dock fortsätta att tillämpas på värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 till och med den 26 juni 2021.

*Artikel 9***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den femte dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/924

av den 3 juni 2021

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella kakaoorganisationens råd vad gäller förlängningen av 2010 års internationella kakaoavtal

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) 2010 års internationella kakaoavtal (nedan kallat *avtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2012/189/EU ⁽¹⁾ och trädde i kraft den 1 oktober 2012.
- (2) Enligt artikel 62.1 i avtalet förblir avtalet i kraft till och med den 30 september 2022, om det inte förlängs.
- (3) Enligt artikel 7.1 i avtalet ska Internationella kakaorådet (nedan kallat *ICCO-rådet*) inom ramen för Internationella kakaoorganisationen utöva de befogenheter och fullgöra eller sörja för fullgörandet av de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av bestämmelserna i avtalet. Enligt artikel 62.4 i avtalet får ICCO-rådet anta ett beslut om förlängning av avtalet när det löper ut med två perioder som var och en inte ska överstiga två kakaoår, dvs. till och med den 30 september 2024 för den första perioden och till och med den 30 september 2026 för den andra perioden.
- (4) ICCO-rådet ska, efter sin 103:e session den 22 och 23 april 2021, anta ett beslut om förlängning av avtalet.
- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i ICCO-rådet, eftersom ICCO-rådets beslut om förlängning av avtalet kommer att bli bindande för unionen.
- (6) Med tanke på kakaosektorns betydelse för ett antal medlemsstater och för unionens ekonomi ligger det i unionens intresse att avtalet förlängs och att unionen förblir part i det.
- (7) En förlängning av avtalet med högst fyra år bör ge ICCO-rådets medlemmar tillräckligt med tid för arbetet med en genomgripande översyn av avtalet med syftet att modernisera och förenkla det.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Internationella kakaorådet inom ramen för Internationella kakaoorganisationen vad gäller en förlängning av 2010 års internationella kakaoavtal, ska vara att rösta för en förlängning med två perioder som var och en ska överstiga två kakaoår, det vill säga till och med den 30 september 2024 för den första perioden och till och med den 30 september 2026 för den andra perioden.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2012/189/EU av den 26 mars 2012 om ingående av 2010 års internationella kakaoavtal (EUT L 102, 12.4.2012, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 2021.

På rådets vägnar

P.N. SANTOS

Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/925**av den 7 juni 2021**

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas världsforum för harmonisering av fordonsföreskrifter vad gäller förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 13, 13-H, 24, 30, 41, 49, 79, 83, 95, 101, 124, 129, 134, 137 och 157 samt förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 4 och 9

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 97/836/EG ⁽¹⁾ anslöt unionen sig till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännanden utfärdade på grundval av de föreskrifterna (*den reviderade överenskommelsen av år 1958*). Den reviderade överenskommelsen av år 1958 trädde i kraft den 24 mars 1998.
- (2) Genom rådets beslut 2000/125/EG ⁽²⁾ anslöt sig unionen till överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (*parallellöverenskommelsen*). Parallellöverenskommelsen trädde i kraft den 15 februari 2000.
- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 ⁽³⁾ fastställs administrativa bestämmelser och tekniska krav för typgodkännande och utsläppande på marknaden av alla nya fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter. Genom den förordningen införlivas de föreskrifter som antagits enligt den reviderade överenskommelsen av år 1958 (*FN-föreskrifter*) i EU:s typgodkännandesystem, antingen som krav för typgodkännande eller som alternativ till unionslagstiftningen.
- (4) Enligt artikel 1 i den reviderade överenskommelsen av år 1958 och artikel 6 i parallellöverenskommelsen får Uneces världsforum för harmonisering av fordonsföreskrifter (WP29) anta förslag till ändringar av FN-föreskrifter, globala tekniska föreskrifter och FN-resolutioner samt förslag till nya FN-föreskrifter, globala tekniska föreskrifter och FN-resolutioner angående godkännande av fordon. I enlighet med de bestämmelserna får WP29 dessutom anta förslag om godkännande att utarbeta ändringar av globala tekniska föreskrifter eller att utarbeta nya globala tekniska föreskrifter och får anta förslag om utvidgning av mandat för globala tekniska föreskrifter.
- (5) Under det 184:e mötet i världsforumet den 22–24 juni 2021 kan WP29 anta förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 13, 13-H, 24, 30, 41, 49, 79, 83, 95, 101, 124, 129, 134, 137 och 157 samt förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 4 och 9.
- (6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i WP29 vad gäller antagandet dessa förslag eftersom FN-föreskrifterna kommer att vara bindande för unionen och tillsammans med de globala tekniska föreskrifterna på ett avgörande sätt kommer att kunna påverka innehållet i unionslagstiftningen på området för typgodkännande av fordon.

⁽¹⁾ Rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Rådets beslut 2000/125/EG av den 31 januari 2000 om att godkänna överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (parallellöverenskommelsen) (EGT L 35, 10.2.2000, s. 12).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

- (7) Mot bakgrund av samlade erfarenheter och den tekniska utvecklingen behöver de krav som rör vissa delar eller egenskaper som regleras i FN-föreskrifterna nr 13, 13-H, 24, 30, 41, 49, 79, 83, 95, 101, 124, 129, 134, 137 och 157 ändras, rättas eller kompletteras.
- (8) Dessutom behöver vissa bestämmelser i FN:s globala tekniska föreskrifter nr 4 och 9 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 184:e mötet i Uneces världsforum för harmonisering av fordonsföreskrifter mellan den 22 och 24 juni 2021 ska vara att rösta för förslagen till ändringar av FN-föreskrifterna nr 13, 13-H, 24, 30, 41, 49, 79, 83, 95, 101, 124, 129, 134, 137 och 157 samt förslagen till ändringar av de globala tekniska föreskrifterna nr 4 och 9. ⁽⁴⁾

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 7 juni 2021.

På rådets vägnar
F. VAN DUNEM
Ordförande

⁽⁴⁾ Se dokument ST 9001/21 på <http://register.consilium.europa.eu>.

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/926

av den 7 juni 2021

om de ståndpunkter som ska intas på Europeiska unionens vägnar i skriftliga förfaranden mellan parterna i consensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter och parterna i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter till civila flygplan beträffande Förenade kungarikets begäranden om att få bli part i överenskommelserna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket, jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) De riktlinjer som ingår i consensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter (*consensusöverenskommelsen*) utarbetade inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) är tillämpliga i unionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 ⁽¹⁾.
- (2) Parter i consensusöverenskommelsen är Australien, Kanada, Europeiska unionen, Japan, Korea, Nya Zeeland, Norge, Schweiz, Turkiet och Förenta staterna.
- (3) Sektorsöverenskommelsen om exportkrediter till civila flygplan (*sektorsöverenskommelsen om luftfartyg*) ingår i bilaga III till consensusöverenskommelsen och är en integrerad del av consensusöverenskommelsen. Consensusöverenskommelsen är därför också tillämplig i unionen enligt förordning (EU) nr 1233/2011.
- (4) Parter i sektorsöverenskommelsen om luftfartyg är Australien, Brasilien, Kanada, Europeiska unionen, Japan, Korea, Nya Zeeland, Norge, Schweiz och Förenta staterna.
- (5) Consensusöverenskommelsen, inbegripet sektorsöverenskommelsen om luftfartyg, utgör en ram för en ordnad och öppen användning av statsstödda exportkrediter inom överenskommelsernas respektive tillämpningsområden. Den syftar till att skapa lika villkor för statsstödda exportkrediter för att därmed uppmuntra konkurrens mellan exportörerna på grundval av de exporterade varornas och tjänsternas kvalitet och pris snarare än de förmånligaste finansiella villkoren för statsstöd.
- (6) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*) utträdde ur unionen med verkan från och med den 1 februari 2020. ⁽²⁾
- (7) I enlighet med artikel 3 i consensusöverenskommelsen kan medlemmar i OECD) som inte är medlemmar i consensusöverenskommelsen och icke-medlemmar i OECD bli parter efter inbjudan från de nuvarande parterna. En icke-part i sektorsöverenskommelsen om luftfartyg får bli part i den i enlighet med de förfaranden som anges i tillägg I till sektorsöverenskommelsen om luftfartyg.
- (8) I en skrivelse av den 28 januari 2021 begärde Förenade kungariket att parterna i consensusöverenskommelsen och parterna i sektorsöverenskommelsen om luftfartyg samtycker till att Förenade kungariket blir part i consensusöverenskommelsen respektive sektorsöverenskommelsen för luftfartyg. Parterna i consensusöverenskommelsen och parterna i sektorsöverenskommelsen bör fatta beslut om dessa begäranden genom skriftligt förfarande.
- (9) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar om det beslut som ska antas av parterna i consensusöverenskommelsen samt den ståndpunkt som bör intas på unionens vägnar om det beslut som ska antas av parterna i sektorsöverenskommelsen om luftfartyg, eftersom båda de planerade besluten kommer att vara bindande för unionen i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 1233/2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG (EUT L 326, 8.12.2011, s. 45).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i det skriftliga förfarandet mellan parterna i consensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter beträffande Förenade kungarikets begäran om att bli part i consensusöverenskommelsen ska vara att stödja den begäran.
2. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i det skriftliga förfarandet mellan parterna i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter till civila flygplan beträffande Förenade kungarikets begäran om att bli part i sektorsöverenskommelsen ska vara att stödja den begäran.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 7 juni 2021.

På rådets vägnar
F. VAN DUNEM
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/927**av den 31 maj 2021****om fastställande av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn för justering av antalet gratis tilldelade utsläppsrätter för perioden 2021–2025***[delgivet med nr C(2021) 3745]***(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/331 ⁽¹⁾ av den 19 december 2018 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, särskilt artikel 14.6,

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 10a.5, 10a.5a och 10a.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾ föreskrivs en maximal årlig mängd utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av gratistilldelningen till anläggningar som inte omfattas av artikel 10a.3 i det direktivet.
- (2) Den maximala mängden gratis tilldelade utsläppsrätter enligt artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG minus den mängd som avses i artikel 10a.8 och vid behov med beaktande av tillgängliga ytterligare utsläppsrätter enligt artikel 10a.5a i det direktivet bör inte överskridas med tanke på att den auktioneringsandel som anges i artikel 10 i direktiv 2003/87/EG måste respekteras. För att säkerställa att den maximala årliga mängden utsläppsrätter inte överskrids bör en sektorsövergripande korrigeringsfaktor vid behov tillämpas för att på ett enhetligt sätt minska antalet gratis utsläppsrätter för varje anläggning som är berättigad till gratis tilldelning.
- (3) Enligt artikel 14.6 i delegerad förordning (EU) 2019/331 ska kommissionen fastställa den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn för varje år under den relevanta tilldelningsperioden när de preliminära årliga mängderna gratis utsläppsrätter för den perioden har anmälts.
- (4) Den sektorsövergripande korrigeringsfaktor som ska tillämpas varje år under tilldelningsperioden 2021–2025 för anläggningar som inte identifierats som elproducenter och som inte är nya deltagare bör fastställas på grundval av den preliminära årskvantiteten utsläppsrätter som tilldelas gratis under tilldelningsperioden, med undantag för de gratis utsläppsrätter som tilldelats anläggningar som av medlemsstaterna utesluts från systemet för handel med utsläppsrätter inom unionen (EU:s utsläppshandelssystem), i enlighet med artikel 27 eller 27a i direktiv 2003/87/EG, inklusive de gratis utsläppsrätter som tilldelats anläggningar som medlemsstaterna har inkluderat i enlighet med artikel 24 i det direktivet.
- (5) För 2021 uppgår den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter i unionen som avses i artikel 9 i direktiv 2003/87/EG till 1 571 583 007, i enlighet med artikel 1 i kommissionens beslut (EU) 2020/1722 ⁽³⁾. I enlighet med artikel 10.1 första och andra styckena i direktiv 2003/87/EG beräknades det maximala (årliga) antal som föreskrivs i artikel 10a.5 till 43 % av 1 571 583 007, dvs. 675 780 693. Från dessa 675 780 693 utsläppsrätter bör 32 500 000 dras av årligen i enlighet med artikel 10a.8 i direktiv 2003/87/EG, vilket innebär maximalt 643 280 693 utsläppsrätter för 2021. I enlighet med artikel 10a.5a i direktiv 2003/87/EG skulle en ytterligare kvantitet på upp till 3 % av det totala antalet utsläppsrätter, som uppgår till 413 420 157 under tioårsperioden 2021–2030, användas för att öka den maximala tillgängliga mängden om de preliminära årskvantiteterna gratis utsläppsrätter per anläggning som lämnats in av medlemsstaterna och Eftastaterna i EES, med tillämpning av den relevanta faktor som fastställs i bilaga V till delegerad förordning (EU) 2019/331, översteg den högsta kvantitet som avses i artikel 10a.5 i direktivet. Det senare var emellertid inte fallet. Därför bör den årliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn vara 100 %.

⁽¹⁾ EUT L 59, 27.2.2019, s. 8.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Kommissionens beslut (EU) 2020/1722 av den 16 november 2020 om kvantiteten utsläppsrätter i unionen som ska utfärdas inom EU:s system för handel med utsläppsrätter för 2021 (EUT L 386, 18.11.2020, s. 26)

- (6) Eventuella outnyttjade utsläppsrätter från den maximala mängden under 2021 bör göras tillgängliga under det följande året, dvs. under 2022. Denna logik bör fortsätta att gälla för efterföljande år under tilldelningsperioden 2021–2025 som avses i artikel 2.15 i delegerad förordning (EU) 2019/331.
- (7) Den maximala mängden enligt artikel 10a.5, 10a.5a och 10a.8 i direktiv 2003/87/EG, de harmoniserade tilldelningsbestämmelserna och den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn kommer att tillämpas i Eftastaterna i EES ⁽⁴⁾. Det är därför nödvändigt att beakta de preliminära årliga utsläppsrätter som tilldelas gratis under perioden 2021–2025 på grundval av de uppgifter som godkänts av Eftas övervakningsmyndighet beträffande Island, Norge och Liechtenstein. De beräkningar som avses i skäl 5 återspeglar denna nödvändighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För varje år under tilldelningsperioden 2021–2025 ska den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn för justering av antalet gratis tilldelade utsläppsrätter i enlighet med artikel 10a.5 och 10a.5a i direktiv 2003/87/EG vara 100 %.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31 maj 2021.

På kommissionens vägnar
Frans TIMMERMANS
Verkställande vice ordförande

⁽⁴⁾ Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 112/2020 av den 14 juli 2020 om ändring av bilaga XX (Miljö) till EES-avtalet (ännu ej offentliggjort i EUT).

BESLUT (EU) 2021/928 AV FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR
av den 2 juni 2021
om utnämning av en domare i tribunalen

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER HAR ANTAGIT DETTA BESLUT med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 19, med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 254 och 255, och av följande skäl:

- (1) Mandattiden för 23 domare i tribunalen löper ut den 31 augusti 2019.
- (2) Maja BRKAN har därför föreslagits för tjänsten som domare i tribunalen.
- (3) Den kommitté som inrättats genom artikel 255 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har avgett ett yttrande enligt vilket denna kandidat är lämplig att utöva ämbetet som domare i tribunalen.
- (4) Maja BRKAN bör utnämnas för perioden från och med dagen för detta besluts ikraftträdande till och med den 31 augusti 2025.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Maja BRKAN utnämns till domare i tribunalen för perioden från och med dagen för detta besluts ikraftträdande till och med den 31 augusti 2025.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 juni 2021.

N. BRITO
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)